

WIADOMOŚCI GRAFICZNE

ORGAN ZWIĄZKU ZAWODOWEGO DROKARZY I POKREWNÝCH ZAWODÓW W POLSCE

ADRES REDAKCJI: ul. Ad. MICKIEWICZA (ZOLIBÓRZ)
Nr. 1. m. 13
ADRES ADMINISTRACJI:
: : BEDNARSKA 24 m. 2. : :

PRZEDPŁATA:
MIESIĘCZNE GROSZY 30
CENA OGŁOSZEŃ:
ZA 1 WIERSZ NONPAREL.
JEDNOŁAMOWY GR. 40

PRZEDPŁATĘ PRZESYŁAĆ
NA KONTO P. K. O. Nr. 99

DANE Z 6 OKRĘGÓW.

I.

Dane statystyczne mają poważne znaczenie dla każdej organizacji. W stosunku do naszego Związku dane statystyczne odzwierciedlają faktyczny stan organizacji pod względem liczby członków, pobranych wkładek, wypłaconych zapomóg, sum wydanych na agitację, organizację i t. p., wykazują stan majątkowy organizacji. Równocześnie dane statystyczne, gdy je porównamy z danymi za ubiegłe okresy (lata, półrocza, kwartały czy miesiące), dostarczają nam dowodów o rozwoju lub upadku organizacji.

Poszczególne Okręgi i Oddziały Zw. Drukarzy pobierają dość, a czasami bardzo wysokie wkładki do członków. Dane statystyczne pozwalają każdemu sprawdzić, na co zostały użyte wpłacone przezeń sumy.

W Nr. 11 „Wiad. Graf.” znaleźli koledzy sprawozdanie kasowe Centrali za rok 1926; sprawozdanie to omówione było w następnym numerze. Z Sprawozdania tego widoczne jest, iż z wpisowego i wkładek Centrala otrzymała 170 tys. zł., a na pomoc bezrobotnym wydała prawie 150 tys. zł.

Dane Centrali obejmują tylko część działalności Związku. Wszystkie Okręgi i niektóre z Oddziałów wypłacają członkom własne, tak zwane lokalne zapomogi. Prawie wszystkie Okręgi (prócz Łodzi i Warszawy) wypłacają nie tylko świadczenia w razie braku pracy, lecz również w razie choroby, inwalidowe, pogrzebowe, sieroce, przesiedlinowe, podrózne i strejkowe. Dwa Okręgi: Krakowski i Lwowski, wypłacały w r. 1926 wszystkie wymienione świadczenia; pozostałe, przeważnie ograniczały się do pomocy chorym.

Nie posiadam szczegółowych sprawozdań ze wszystkich zrzeszeń naszego Związku, nie mogę więc podać do ogólnej wiadomości, jakie sumy zebrano i ile członkom w nieszczęściu wypłacono. Ograniczyć się muszę tylko do danych z Okręgów Krakowskiego, Lwowskiego, Łódzkiego, Poznańskiego, Śląskiego, Warszawskiego. Dane te, choć niekompletne, dają w przybliżeniu zestawienie cyfrowe z działalności całego Związku, gdyż obejmują co najmniej $\frac{2}{3}$ członków.

Okrąg Krakowski otrzymał od członków w r. 1926: z wkładek centralnych I kategorii—22.470 zł., z wkł. II kat. — 5.003,60 zł., z wkł. III kat. — 465,60 zł. Razem wkł. centr. dały 27.939,20 zł. Wkładki lokalne wykwalifikowanych dały 62.804 zł., opodatkowania 96.292,40 zł., wkładki personelu pomocniczego dały 8.497. Razem w Okręgu Krakowskim otrzymała organizacja w r. 1926 195.532,20 zł.

Okrąg Lwowski w r. 1926 zainkasował z wkładek centralnych I kat. 32.716,50 zł., z wkładek II kat. 9.178,50 zł. i z wkładek III kat. 3.154,80 zł. Razem z wkładek central-

nych 45.589,80 zł. Pozatem „Ognisko” otrzymało z wkładek lokalnych 80.888,43 zł., z nadzwyczajnego opodatkowania dla bezkondycyjnych 118.936,69 zł. Razem 245.414 zł. 92 grosze.

Do Okręgu Łódzkiego wpłacono wkładek centralnych I kat. na sumę 10.452 zł. i wkładek III kat. na sumę 723,20; razem centralne wkładki dały 11.175,20 zł. Wpływy lokalne wyniosły: wkł. I kat. — 13.936 zł., III kat. 1.084,80 zł., 2% opodatkowanie 15.299,32 zł. Razem 30.320,12 zł.

Okrąg Poznański z wkładek otrzymał 60.145,70 zł.

Okrąg Śląski z wkładek zwyczajnych i nadzwyczajnych 21.096 zł.

Okrąg Warszawski z wkładek I kategorii 89.828,60 zł., z wkładek pers. pomocn. 2.871,50 zł., z opodatkowań świątecznych 2.352,82 zł. Razem 95.052,92 zł.

Sumy te razem zebrane wynoszą:

Okrąg Krakowski	195.532,20 zł.
Okrąg Lwowski	245.414,92 zł.
Okrąg Łódzki	30.320,12 zł.
Okrąg Poznański	60.145,70 zł.
Okrąg Śląski	21.096,— zł.
Okrąg Warszawski	95.052,92 zł.
Razem	647.562,06 zł.

Okrąg Krakowski wypłacił bezrobotnym: świadczenia centralne 23.002,20 zł., regulaminowe lokalne 40.495 zł., nadzwyczajne lokalne 54.422,50 zł., razem bezrobotnym 117.919,70 zł. Chorym — 15.921,50 zł., inwalidom — 5.183,10 zł., pośmiertne 3.250 zł., sieroce — 2.948 zł. Personal pomocniczy: bezrobotnym lokalnie 5.054,10 zł., chorym 1.087,80 zł., nadzwyczajne zapomogi 260 zł. Razem wypłacono świadczeń na sumę 151.624,20 zł.

W Okręgu Lwowskim pomoc bezrobotnym wyniosła: centralne świadczenia: I kat. 30.129 zł., II kat. — 10.222,50 zł., III kat. — 4.671,50 zł., regulaminowe—46.975,33 zł., z opodatkowania 64.149,66 zł., razem wypłacono bezrobotnym 156.147,99 zł., chorzy otrzymali 16.904,50 zł., inwalidzi 18.351,32 zł., sieroty 5.018 zł., pośmiertne 4.260 zł. i przesiedlinowe 118,50 zł. Razem w Okr. Lwowskim wypłacono świadczeń na sumę 200.800,31 zł.

W Łodzi bezrobotnym wypłacono: świadczenia centralne I kategorii 6.468 zł., II kat. 537 zł., podrózne 173,40 zł., lokalne I kat. 8.062 zł., III kat. 1.817 zł., nadzwyczajne i podrózne 278,05 zł.; razem bezrobotnym wypłacono 18.335,43 zł.

W Poznaniu - Pomorskim Okręgu bezrobotni i chorzy otrzymali 40.715,48 zł., (z tego w przybliżeniu chorzy 10.000 zł.), na nadzwyczajne zapomogi wydano 1.594 zł., na pośmiertne 350 zł.; razem 42.659,48 zł.

W Okręgu Śląskim na pomoc bezrobotnym wydano 11.584,50 zł., chorym — 912 zł., inwalidom 420 zł., podróznym 37 zł., pogrzebowe 607 i nadzwyczajne zapomogi 345 zł. Razem 13.905,50 zł.

W Okręgu Warszawskim bezrobotni wykwalifikowani otrzymali 72.053,91 zł., a pomoc 4.885,92 zł., razem 76.439,83 zł.

Razem omawiane 6 Okręgów w r. 1926 wydały na świadczenia 503.764,75 zł.

Lwią część tych świadczeń stanowiła pomoc bezrobotnym, a mianowicie bezrobotnym wypłacono 413.086,93 zł., a pozostałe świadczenia wyniosły 90.277,82 zł., czyli pomoc bezrobotnym stanowiła prawie 82% świadczeń.

Poniżej przedstawiam, ile poszczególne Okręgi wydały na pomoc bezrobotnym i na pozostałe świadczenia:

Okrąg	wydała na	
	pomoc bezrobotnym	na inne świadczenia
Krakowski	117 919,70	33.704,50
Lwowski	156.147,99	44.652,32
Łódzki	18.335,43	—
Poznański	32.659,47	10.000,00
Śląski	11.584,50	2.321,00
Warszawski	76.439,83	—
Razem	413.086,93	90.677,82

Razem w r. 1926 wpływy z wkładek i opodatkowań oraz wydatki na świadczenia przedstawia się, jak następuje:

Okrąg	otrzymał wkładek i opodatkowań	wypłacił świadczeń
Krakowski	195.532,20	151.624,20
Lwowski	245.414,92	200.800,31
Łódzki	30.320,12	18.335,43
Poznański	60.145,70	42.659,48
Śląski	21.096,00	13.905,50
Warszawski	95.052,92	76.439,83
Razem	646.562,06	503.764,75

A. B.

Z ORGANIZACJI.

Z PLENARNEGO POSIEDZENIA.

W dniu 3-im lipca odbyło się zwykłe posiedzenie Zarządu Głównego przy obecności kol. Babiara (Wilno), Harlendera (Kraków), Moszyńskiego (Lwów), Sypty (Śląsk), Tasiemskiego (Poznań), Wiśniewskiego (Łódź). Z Warszawy byli obecni kol. Burkot, Glinko, Gottschalk, Fryk, Szczucki, Szyndler, Witkowski i Żybski. Członkowie Kom. Rew. kol. Riedl (Lwów), Wesołowski (Kraków) i z Warszawy kol.: Kuśnierski i Miłobędzki. Przewodniczył obradom kol. Gottschalk, sekretarował kol. Burkot.

Przyjęto proponowany przez Wydz. Wyk. porządek dzienny oraz odczytano i zatwierdzono protokół z poprzedniego posiedzenia.

Kol. Szczucki przedstawił sprawozdanie z czynności Sekretariatu i z przebiegu spraw za ostatni okres.

Wedle zapewnień czynników miarodajnych, sytuacja gospodarcza kraju jest w chwili obecnej niezła i ulega dalszej poprawie, przyczem poprawę tę uważać należy za ustabilizowaną. W związku z tem ulega również poprawie i rynek pracy, co daje się do pewnego stopnia wyczuć i w drukarstwie, zwłaszcza w zachodniej części kraju. W obecnej chwili liczymy bezrobotnych: składaczy ręcznych 242, składaczy maszynowych 10, maszynistów drukarskich 69, nakładaczkę 104, stereotypów 6, intrologatorów 47 i pomocy niewykwalifikowanej 94, razem 556 bezrobotnych, co przy stanie członków około 4000 wynosi prawie 14%, gdy przed trzema miesiącami stan bezrobotnych wahał się w granicach od 20 do 25%.

W okresie sprawozdawczym przeprowadzono kilka akcji cennikowych, mianowicie: Wilno uzyskało bez strejku 17½% podwyżki, minimum wskutek tego wzrosło do 72,25 zł., Śląsk uzyskał bez strejku 10% podwyżki, minimum obecne wynosi 88 zł., Poznań uzyskał również bez strejku 10% podwyżki, minimum wynosi 75,90 zł. Obecnie w Wilnie trwa zatarg w drukarni Majlachowicza na tle nieregularnych wypłat.

W Warszawie dokonano się połączenie naszego Okręgu ze Zw. Drukarzy Z. Z. P., a wkrótce potem nastąpiło połączenie na terenie Wilna naszego Okręgu ze Związkiem Graficznym m. Wilna. Tak więc w dążeniu do jednolitej organizacji zrobiono dalszy krok naprzód.

Oddziały w Brześciu i Kaliszu, zgodnie z uchwałą poprzedniego plenarnego posiedzenia, zostały zawieszona na skutek nieprzejawiania żadnej działalności. Natomiast powstał nowy Oddział Związku w Łucku Wołyńskim.

Zarząd Główny wysyłał delegatów w następujących wypadkach: d. 24 kwietnia do Piotrkowa na roczne walne zebranie i uroczystość 10-lecia istnienia Związku, d. 6 czerwca do Wilna na uroczystą akademię połączeniową, urządzoną przez Okrąg Wileński, d. 22 czerwca do Radomia na organizacyjne walne zebranie Oddziału.

Przedstawiciele Zarządu Głównego brali udział w konferencji, zwołanej przez Komisję Centralną Zw. Zaw., a poświęconej projektowi rządowemu umowy o pracę, oraz odbyli konferencję ze Związkiem Litografów w sprawie federacji. Ta druga konferencja miała charakter informacyjny.

Do Międzynarodowego Sekretariatu Drukarzy przesłaliśmy bardzo obszerne sprawozdanie o stosunkach organizacyjnych i cennikowych u nas, oraz przedstawiliśmy, jak wygląda u nas sprawa uczeni. Sprawozdanie to było drukowane w dwóch kolejnych numerach organu Międzyn. Sekr. Drukarzy „Communications”. Przesłaliśmy również sprawozdanie z działalności Związku w r. 1926 i składkę członkowską za tenże rok. Na skutek ankiety M. S. Druk. zadeklarowaliśmy naszą pomoc gotującym się do walk cennikowych obronnych drukarzom belgijskim i bułgarskim. Wobec pomyslnego zakończenia tych akcji pomoc potrzebną nie była.

Zgodnie z uchwałą poprzedniego posiedzenia, zwróciliśmy się do wszystkich zrzeszonych w M. S. Druk. organizacji drukarskich z konkretnymi propozycjami zawarcia umów wzajemności, przyjmując za podstawę umów nasz system świadczeń i nasze karencje. Otrzymaliśmy już szereg odpowiedzi przychylnych. Zaproponowaliśmy jako datę wejścia w życie umów 1 lipca b. r., jednak z przyczyn technicznych będziemy musieli termin ten przesunąć na 1 października.

Do Min. Pracy wysłaliśmy sprawozdanie za r. 1926 oraz poprawki nasze do projektu

rządowego ustawy o ubezpieczeniach społecznych. Domagaliśmy się obniżenia granicy wieku inwalidów, podwyższenia rent inwalidzkich i nieusuwalności przedstawicieli robotników z Rad instytucji ubezpieczeniowych w razie utrażenia przez nich pracy.

Okrąg Poznański zwracał się do Zarządu z wnioskiem przyznania rezerwistom powołanym w tym roku na ćwiczenia wojskowe, za pomocą bezrobotnych, opierając się na tem, że ani rząd, ani gmina w tym roku świadczeń rezerwistom nie udziela. Po zasięgnięciu opinii członków Zarządu z prowincji, wniosek ten został załatwiony odmownie, natomiast Wydział Wykonawczy polecił Sekretarjatu zgłosić do Komisji Centralnej wnioski o wypłaceniu zasiłków rezerwistom przez rząd. Komisja Centralna w tej sprawie wysłała delegację do premiera Bartla, zaś nasi posłowie w Sejmie zgłosili odpowiedni wniosek do laski marszałkowskiej, który już został przez Sejm w trzech czytaniach uchwalony.

Poznańscy właściciele ogłosili w swym organie, iż urlopy stosować należy podług orzeczenia sądu apelacyjnego w Warszawie, które to orzeczenie powiada, że zapłata za urlop przysługuje za 8 dni urlopu jedna tygodniówka, za 15 dni dwie tygodniówki. Zarząd te rzeczy prostował w paru wypadkach, wskazując na jedynie miarodajne orzeczenie Sądu Najwyższego.

Zarząd Główny, doceniając znaczenie sportu dla młodzieży robotniczej, udzielił I Złotowi Młodzieży Robotniczej subsydium 50 zł. oraz ufundował nagrodę dla zwyciężkij grupy zawodników.

W okresie sprawozdawczym wpłynęło do sekretarjatu pism 98, wysłano 144, w tem 2 okólniki.

Kol. Szyndler przedłożył sprawozdanie kasowe za 1-sze półrocze 1927 r. Stwierdza przytem, iż nie daje ono ścisłego obrazu wpływów i wydatków organizacji, gdyż niektóre okręgi nie nadsyłały na czas wykazów i pieniędzy. Sprawozdanie jest tylko wykazem obrotów kasy w I półroczu 1927.

Kol. Glinko wyraża pogląd, iż należy zrobić nacisk na zalegające okręgi i oddziały, by spłacały szybciej swe długi.

Kol. Wesołowski w imieniu Kom. Rew. zaznacza, iż niektóre zarządy lekceważą obowiązki i nie nadsyłają na czas wykazów, ani pieniędzy. Jest to zupełnie niewłaściwe, utrudnia centralnemu kasjerowi pracę. Poza tem nie wszystkie zarządy podają dane statystyczne co do stanu i działań ich organizacji. Wzywa członków zarządów i Komisji Rewizyjnych poszczególnych Organizacji, by dopilnowali punktualnego i ścisłego wypełniania i przesyłania do Centrali wykazów i należnych sum.

Kończąc swe przemówienie kol. W. w imieniu Kom. Rew. stawia następujący wniosek:

„Główna Komisja Rewizyjna po sprawdzeniu ksiąg, kwitów i kasy znalazła takowe w należyтым porządku i przychodzi do Plenarnego Posiedzenia z wnioskiem o udzielenie kol. Kasjerowi absolutorjum.

Stan majątku Zw. Zaw. Drukarzy i Pokr. Zaw. w Polsce na dzień 1 lipca 1927 roku przedstawia się, jak następuje:

Należności od Okręgów	8.222,57
Gotówka w P. K. O.	9.366,44
Gotówka w Kasie	225,23
Razem	17.814,24
Kasa winna okręgom	2.020,—
Pozostaje	15.794,24

Główna Kom. Rewizyjna stwierdza, że Okręgi: Warszawa, Poznań, Toruń i Oddział Włocławek nie przysyłają wykazów w ozna-

czonym terminie, zalegając za pierwsze półrocze r. b. oraz nie wypełniają należycie działu statystycznego”.

Pozatem Kom. Rewizyjna została przez Zarząd Główny upoważniona do dokonywania rewizji kasowych w Okręgach i Oddziałach, gdy uzna to za potrzebne.

Przyjęto również wniosek, polecający przewodniczącym poszczególnych Okręgów i Oddziałów, by dopilnowali przysyłania na czas do Centrali wykazów i pieniędzy.

Zjazdy Międzynarodowe. Kol. Szczucki. W dniach od 1 do 6 sierpnia odbędzie się w Paryżu Zjazd Międzynarodowy Przedstawicieli Związków Zawodowych, a zaś potem X Zjazd Przedstawicieli Organizacji Drukarzów. Sprawy te były rozpatrywane na poprzednim posiedzeniu Zarz. Gł. i postanowiono wysłać 2 delegatów. Dziś Wydz. Wyk. proponuje zmienić tę uchwałę i wysłać jednego.

Po dyskusji, biorąc pod uwagę, iż drukarze polscy powinni brać udział w międzynarodowym ruchu zawodowym a także być reprezentowanymi na Międzynarodowym Zjeździe Drukarzy — postanowiono wysłać dwu delegatów — kol. Burkota i Piechockiego.

Następnie omówiono porządek dzienny X Międz. Zjazdu Drukarzy. Po wyczerpującej dyskusji, w której zabierali głos niemal wszyscy obecni, postanowiono, iż delegaci nasi poprą wniosek organizacji austriackiej, proponującej, by zapomogi podrózne wypłacane były na koszt tej organizacji, w której podróży nabył prawo do tej zapomogi.

Wniosek kol. belgijskich uznano za słuszny w zasadzie, lecz proponowane opodatkowanie za zbyt wysokie; datę rozpoczęcia wypłat zapomóg strejkowych uznano za zbyt oddaloną. Przyjęto do wiadomości inne sprawy, dając wskazówki, jakie stanowisko mają zająć delegaci.

Świadczenia. Kol. Szczucki. Wchodzimy w okres świadczeń we wszystkich Okręgach i Oddziałach. Stosowanie świadczeń wymaga pewnych wyjaśnień. Na poprzednim plenarnym posiedzeniu polecono Wydz. Wyk. opracować stosunek wzajemności pomiędzy Okręgami i Oddziałami. Wydz. Wyk. uważa, iż przedewszystkiem należy mieć na względzie interesy członków, a potem poszczególnych zrzeszeń. W myśl powyższego proponuje, by członek po przyjeździe do innego Okręgu czy Oddziału pobierał zapomogi na koszt swej macierzystej organizacji, a dopiero po opłaceniu 13 tyg. wkładek nabywał prawa w nowym okręgu.

Mamy na myśli świadczenia tak zwane centralne, gdyż lokalne już poprzednio załatwiliśmy, postanawiając, iż członek może opłacać do macierzystej organizacji wkładki na lokalne fundusze.

Kol. Moszyński: Członek w razie braku pracy, choroby, strejku powinien otrzymać na koszt tej organizacji, do której przybył, ale pod warunkiem, iż przyjedzie za zgodą organizacji. Co zaś do inwalidztwa, to ma pewne zastrzeżenia, czy można organizację, do której przybywający członek nie wpłacił, obarczać obowiązkiem płacenia mu zapomogi inwalidzkich; proponuje, by zapomogi inwalidzkie wypłacać na koszt tej organizacji, w której członek najwięcej wkładek opłacił.

Kol. Riedl: Sprawa jest zawiła, gdyż członkowie Związku nie mają jednakowych praw. W okręgach lwowskim i krakowskim pobierają centralne i lokalne świadczenia, w innych tylko centralne.

Kol. Wesołowski uznaje, że sprawę rozwiązać należy według propozycji kol. Moszyńskiego.

Kol. Burkot: W dyskusji pomijane są zapomogi pośmiertne i pogrzebowe. Należy

i o nich decydować. Nie ulega wątpliwości, że prawa członka muszą być zabezpieczone, ale równocześnie należy pomyśleć na czyj koszt. Na koszt organizacji, która wkładki otrzymywała, czy na koszt tej, do której członek przybył. Wniosek Wydz. Wyk. ma na względzie sprawiedliwy podział wydatków, związanych ze świadczeniami. Trudności, na które się natknęliśmy, wynikają z uchwały Zjazdu, decydującej, iż każdy Okrąg zatrzymuje 85% wkładki i z tych sum pokrywa świadczenia centralne. Jest to uchwała wprowadzająca decentralizację świadczeń. Uchwała ta, jak o tem wyraźnie było mówione na Zjeździe, jest powzięta tylko na pewien okres, by okręgi, które świadczeń nie miały, zaznajomiły się z niemi. Po tym przejściowym okresie nastąpi centralizacja świadczeń. Również po pewnym, ale dłuższym czasie nastąpi stopniowe likwidowanie lokalnych świadczeń. Wówczas dopiero sprawa świadczeń będzie ostatecznie uregulowana. Dziś musimy szukać sposobów załatwienia trudności, wynikających z niecentralnego załatwienia sprawy świadczeń. Zgadza się z wnioskiem kol. Moszyńskiego, by członek w razie bezrobocia, choroby i strejku otrzymywał zapomogi na koszt organizacji, do której przybył. Ma wątpliwości, czy słusznym jest obarczać organizację, która wkładki nie otrzymywała, świadczeniami inwalidzkimi, sierocemi i pogrzbowymi.

Kol. Witkowski: Zapomogi bezrobotne, chorym i strejkowe należy wypłacać na koszt organizacji, w której członek przebywa. Ale stosować tę wzajemność można jedynie do członków, którzy przybywają za zgodą organizacji. Przybywających bez zgody należy traktować jako jednostki szkodliwe. Organizacje macierzyste powinny na takich wywierać nacisk i w żadnym razie nie przyjmować od nich wkładki lokalnych.

Kol. Sypta popiera propozycje kol. Witkowskiego. Uważa, że podróznego należy traktować, jako przybywającego za zgodą organizacji. Prawa inwalidzkie, sieroce i pośmiertne należy członkom zabezpieczyć. W tym celu proponuje, by od Nowego Roku wkładki na te fundusze przysyłać do Centrali.

Kol. Glinko: Już na Zjeździe były przewidywane trudności z powodu zdecentralizowania funduszy świadczeniowych. Na plenum poraz drugi te trudności omawiamy. Należy częściowo dążyć do centralizowania funduszy i od N. R. wprowadzić centralizowanie funduszu inwalidzkiego.

Kol. Wesołowski: Uchwała o częściowej centralizacji została przeprowadzona, aby wszystkie Okręgi przyzwyczaić do regularnego płacenia wkładek. Z czasem dojdziemy do całkowitej centralizacji. Dziś członek z Okręgu Krakowskiego, gdy pojedzie na teren Okręgu Lwowskiego ma te same prawa, co i każdy członek Okręgu Lwowskiego i naodwrot. Z czasem rozszerzy się to na całą organizację. Centralne świadczenia inwalidzkie, sieroce, pośmiertne dziś jeszcze nie są wypłacane, mamy czas o nich później pomówić. Pozostałe należy wypłacać z kasy Okręgu czy Oddziału, w którym członek się znajduje.

Kol. Wiśniewski: Niektóre Okręgi, a między nimi i Łódź, mają tak wielką liczbę bezrobotnych, iż sumy pobierane na zapomogi bezrobotnym nie wystarczają, muszą być pokrywane z innych funduszy i to wywołuje niedobory. Scentralizowanie zupełnie może być odkładane i zły dzisiejszy stan może długo jeszcze trwać. Wywołuje to ujemny wpływ na członków.

Kol. Harlender: Sprawa jest ważna. Dużo o niej mówiliśmy, dużo pisaliśmy, ale mamy

też i duże trudności. Bezrobocie jest bardzo silne we wszystkich Okręgach. We wszystkich Okręgach pobierają dodatkowe opłaty na bezrobotnych, bo koniecznie potrzeba przychodzić im z pomocą. W Krakowie własnymi siłami to czynimy. Każda organizacja, by być silną, musi wyrobić sobie członków solidarnych, ofiarnych, rozumiejących prawa i obowiązki zrzeszonego. Dziś mamy trudności i znajdujemy wady w organizacji. Ale pamiętać musimy, iż nasza Centralna organizacja w stosunku do czasu jej istnienia i w porównaniu z innymi centralnymi dużo zrobiła.

Po dyskusji Zarząd Główny przyjął wniosek, że członek, który za zgodą organizacji przybędzie na jej teren, w razie braku pracy, choroby, strejku, śmierci na jej koszt otrzymywać będzie świadczenia.

Przybywający bez zgody świadczeń otrzymywać nie będą ani z organizacji miejscowej, ani z macierzystej. Macierzysta organizacja nie może pobierać wkładek lokalnych od takiego członka.

Do czasu najbliższego Zjazdu przybyły świadczenia inwalidzkie i sieroce otrzymywać będzie na rachunek macierzystej organizacji.

Zmiana świadczeń. Kol. Szczucki: Organizacja Krakowska zgłosiła wniosek, mający na celu zmiany w wysokościach świadczeń podróznich. Wobec tego, iż o wysokości świadczeń decyduje Zjazd, a nie Zarz. Gł., wniosek krakowski należy wycofać z porządku dziennego. — Wycofany.

Rozpoczynanie pracy przy gazetach w niedzielę. Okrąg Krakowski zawiadamia, iż wydawnictwo „Kurj. Ilustr.” w Krakowie usilnie domaga się, by pozwolić na rozpoczęcie składania w niedziele i święta wieczorem. Dwukrotnie już Zarz. Okr. Krak. odmówił zgody.

Zarz. Gł. po wyczerpującej dyskusji jednomyślnie zatwierdził stanowisko Zarz. Okr. Krak., uważając, iż rozpoczynanie pracy wieczorem w niedziele i święta byłoby pogwałceniem ustawy o czasie pracy, odebraniem należnego i niezbędnego odpoczynku, a także byłoby złym przykładem dla innych.

Pozatem wyrażono pogląd, iż nigdzie nie wolno łamać ustawy o czasie pracy, zaczynając pracę w niedziele i święta przed północą. O wszystkich próbach naruszenia ustawy należy bezzwłocznie zawiadomić miejscowy Inspektorat Pracy, żądając interwencji. Również należy zawiadomić o takich wypadkach Zarz. Gł.

Zapomoga prawna. Łódź zapytuje, z jakich funduszy ma być wypłacana pomoc w razie odwołania się do sądu o obronę praw członków. Zarz. Gł. po dyskusji postanowił: Sprawy sądowe o obronę praw członków prawie zawsze są sprawami o obronę cennika i dlatego zapomogi na pomoc prawną winny obciążać fundusz strejkowy.

Połączenie z org. druk. niemieck. Kol. Sypta w imieniu Okr. Śląskiego zwrócił się do Zarz. Gł. o upoważnienie do rozpoczęcia wstępnych narad z organizacjami kolegów niemieców na Górnym Śląsku celem przyłączenia ich do naszego Związku i utworzenia Oddziału niemieckiego przy Okr. Śląskim z siedzibą w Katowicach. Upoważnienie zostało udzielone.

Różne sprawy. Kol. Burkot przedstawił dane o przypuszczalnych wpływach i wydatkach na świadczenia, opierając się na danych z Okręgów Krakowskiego i Lwowskiego.

Kol. Wesołowski zapytuje, dlaczego do tej pory nie wydrukowano protokołu z VII Zjazdu. Zarz. Gł. przyjął do wiadomości wyjaśnienie kol. Szczuckiego, iż na przeszkodzie stanął brak funduszy, jaki kasa cen-

tralna odczuwała w pierwszych miesiącach r. b.

Kol. Moszyński zwrócił uwagę, iż należy wszcząć pracę nad zorganizowaniem Warszawy i prowincji. Również wskazane jest, by w Warszawie rozpocząć kroki w celu przywrócenia normalnych stosunków cenikowych. Po wyjaśnieniach kol. Szczuckiego, iż w Warszawie pracuje się nad poprawą stosunków organizacyjnych i cennikowych — wniosek kol. Moszyńskiego przyjęto.

Kol. Gottschalk zaproponował, by Zarz. Gł. polecił poszczególnym zarządom Okręgów i Oddziałów usilny nadzór, by wszędzie prawodawstwo robotnicze było przestrzegane w całej pełni. O wszelkich naruszeniach ustaw natychmiast należy zawiadomić Inspektorat Pracy a także Zarz. Gł.

Z OKRĘGU ŁÓDZKIEGO

Z nadzwyczajnego Ogólnego Zebrania, odbytego w dniu 17 maja.

Zebranie zebrał kol. K. Wiśniewski o godz. 8-ej wieczorem, następnie odczytał porządek dzienny: 1. Odczytanie prot. z ostatn. nadzw. zebrania. 2. Wybór przewodniczącego zebrania. 3. Wybory Zarządu. 4. Ustalenie nowej wkładki czł. i świadczeń lokalnych. 5. Ustalenie wysokości oproc. i zapomóg nadzwyczajnych bezkondycyjnym, którzy prawa reg. wyczerpali. 6. Wolne wnioski.

Protokół z ostatniego zebrania, odczytany przez kol. Przedmojskiego, został przyjęty i podpisany. Przewodniczącym zebrania wybrany został kol. Wiśniewski K.

Kol. Kieszniewski postawił wniosek o skreślenie z porządku dziennego p. 34 — wybory Zarządu. Kol. Małowski był za przestawieniem p. 3 za p. 5. Po krótkiej dyskusji i przegłosowaniu wniosku, większością głosów wniosek upadł.

Kol. Wiśniewski ref. p. 3 porz. dz.: 5 miesięcy upłynęło od czasu naszej nowej kadencji. Przez ten czas robiliśmy, co było w naszej mocy. Pomimo wyteżonej pracy, grupa ludzi, nie należących do Organizacji, szerzyła i szerzy wśród członków nieufność do Zarządu. Ludzie ci, egoistycznie patrząc na niedolę bezrobotnych, na potrzebę wspólnego wysiłku ku uzyskaniu lepszych warunków bytu i utrzymania Organizacji na należytym poziomie jedności — szkoda ogółowi drukarzy przez przyjmowanie kondycji na warunkach daleko niższych, niż cennik nasz przewiduje. Drukarnie, w których utraciliśmy poszczególne placówki, są obsługiwane przez łamistrejki, członków i nieczłonków Związku Żydowskiego. Ci ostatni coraz śmielej nadają na Związek nasz, wypierając naszych kolegów z posad. Przypomnę im „Wiadomości Codzienne”, gdzie, aby uzyskać placówki, wnieśli do Rabinatu protest, że wydawcy - żydzi zatrudniają polaków. Protest zrobił swoje. Początkowo obniżono płace, następnie, pod naciskiem atakujących — wydano drukarzy naszej Organizacji. „Głos Polski”, „Republika”, idąc za tym przykładem także zatrudnia już „mieszany personel”, gdyż, według zdania pp. wydawców i redaktorów, jest to pewniejsze — da się rozbić Organizację drukarzy i na tej drodze poprawić podupadającą egzystencję „geszefu”. Mamy na to dowody! Dzielnie pomagają im w tym niecnym zamiarze byli członkowie, kraciwo egoistycznie usposobieni do Związku. Zarząd nie wszystko mógł uczynić, dzięki niekarność członków. Przeżywamy nader krytyczny czas. Finanse Związku nie wystarczały na pokrycie potrzeb związkowych, dzięki niepłaceniu składek i olbrzymim zaległościom. Zmuszeni byliśmy szukać pomocy materialnej nazewnątr. Zwracaliśmy się o takąową do

naszych zasobniejszych Okręgów i Centrali i w rezultacie ostatnie plenarne posiedzenie Gł. Zarządu przyznało nam pomoc pieniężną.

Następnie mówca omawia obszernie stosunki w poszczególnych drukarniach, stwierdzając, iż często Zarząd wprowadzany był w błąd. Jakaś dziwna apatia opanowała ludzi. Znaczna część członków nie złożyła ankiet, zaś ci, co stawiali zarzuty, są nie obecni na zebraniu.

Ze spraw bieżących kol. Wiśniewski odczytuje listy kol. Knappego, Oswalda i nieczłonka, Millicha, które Zebranie odłożyło do wolnych wniosków. Następnie proponuje wybór Komisji, któraby się zajęła sprawą wyborów nowego Zarządu, co zostało przyjęte.

Do Komisji zostali wybrani kol.: Podczaski, Marcinkowski, Drews, Płocienniczak, Benke i Zdziechowski. Ogólne Zebranie wysunęło kilkunastu kandydatów na czł. Zarządu, po czym Komisja udała się na naradę i formowanie listy ogólnej przyszłego Zarządu.

Kol. Przedmojski zabiera głos w sprawie ankiety i mówi o poglądach niektórych kolegów, z którymi się nie zgadza, jak np. ze stronicznym traktowaniem członków, że nowy Zarząd nie potrzebuje mieć większości, o pracy i wynagrodzeniu dla Zarządu, wreszcie, mówiąc o ankietach, zaznacza, że krytykować jest bardzo łatwo, lecz do czynów tym kolegom jest daleko.

Następnie podaje do wiadomości cyfrowe wyniki ankiety, jako odpowiedzi na poszczególne pytania.

Kol. Wiśniewski ref. p. 4 — stan kasy, wpływy i wydatki, liczbę bezrobotnych, która się powiększa stale i zwiększa tem samem wydatki. Następnie daje cyfrowe wykazy przychodów i rozchodów lokalnych oraz ilość zapomóg wypłaconych i wydane na nie sumy, a także za wykonywanie prac biurowych i administrację. Widząc taki stan kasy, Zarząd od marca starał się zwołać kilkakrotnie zebranie, lecz do tej pory nie doszło do skutku.

Następnie referuje wniosek Zarządu, który przewiduje w I kat. 3 klasy podzielone podług zarobku; wylicza przewidziany przychód i rozchód, biorąc pod uwagę obecny stan członków pracujących i bezrobotnych.

Kol. Nowakowski proponuje, aby przed wyborami omówić sprawę kosztów administracyjnych, które uważa, że ze względu na krytyczny czas, należałoby również ograniczyć do niezbędnych potrzeb. Po wyborach uważa sprawę tą za nieaktualną. Stawia następujący wniosek w sprawie ograniczenia wydatków: „Wynagrodzenie dotychczasowe pozostaje tylko dla skarbnika i sekretarza — pozostałe mandaty są honorowe i każdemu czł. Zarządu przysługują prawo odszkodowania tylko za czas stracony w czasie pracy na załatwienie spraw organizacyjnych”.

Kol. Wiśniewski nie zgadza się stanowczo z kol. Nowakowskim, co do przestawienia porządku obrad. Jest za przeprowadzeniem najpierw wyborów nowego Zarządu.

Kol. Andrzejak popiera wypowiedzenie się kol. Nowakowskiego. Uważa, że sprawa ta jest aktualną przed wyborami, gdyż wie, że są tacy koledzy, którzy nie przyjmą mandatu, jeżeli nie będą mieli wynagrodzenia.

W głosowaniu wniosek kol. Nowakowskiego upadł.

Przy odczytywaniu listy kandydatów do Zarządu kol. Andrzejak, figurujący na tej

liście, stanowczo zrzekł się mandatu czł. Zarządu.

Przeprowadzono wybory Zarządu przez tajne głosowanie i Komisja udała się dla obliczenia głosów.

Kol. Wiśniewski w dalszym ciągu ref. stan kasy. Wskazuje na poważny deficyt, gdyż rozchodowano 2,500 zł. podjęte z kasy. Co do rozchodów administracyjnych i wydatków za wykonywanie prac biurowych jest zdania, iż takowe możnaby ew. zredukować. Największą bolączką jest zaleganie w opłacie wkładek członkowskich, co również utrudnia pracę Zarządowi. Nad sprawą referowaną otwiera dyskusję.

Kol. Andrzejak popiera wniosek Zarządu, uważa, że składki nie są wygórowane. Daje za przykład inne Okręgi, które płacą znacznie większe wkładki, przytem, kto więcej płaci — ten więcej bierze.

Kol. Nowakowski wniosek Zarządu uważa do pewnego stopnia za uzasadniony, zaś wypowiedzenie kol. Andrzejaka za nieszczerze i nie trafne, gdyż mało zarabiający będą pokrzywdzeni zbyt małą zapomogą. Mówca twierdzi, że dochód, w razie przejścia tego wniosku, zmniejszy się o jakieś 200 zł. Podtrzymuje w dalszym ciągu swój wniosek.

Kol. Wiśniewski, nie zgadzając się z poglądami kol. Nowakowskiego, wyjaśnia, iż wpływy według nowego projektu się nie zmniejszą, gdyż trzeba dodatkowo płacić opodatkowanie.

Kol. Andrzejak do wniosku Zarządu dodaje poprawki o stosowaniu zapomóg, mianowicie: proponuje zmienić zapomogi z 18 na 16 zł. w I-jej klasie i powiększyć z 6 na 8 zł. w III-jej klasie.

W sprawie wniosku zabierali głos kol. Zdziechowski, Majewski, Adamczewski i Sibiński. Przemówienia ich są zgodne z poglądami Zarządu.

Kol. Rajewski jest zdania, że mniej zarabiający będą w dalszym ciągu krzywdzeni. Stawia wniosek utrzymania dotychczasowych wkładek, oprocentowań i świadczeń.

Kol. Wiśniewski referuje ostatecznie przed głosowaniem postawione 3 wnioski, proponuje wybór Komisji dla ustalenia karencji i zarządza głosowanie. Wniosek Zarządu bez poprawki kol. Andrzejaka został uchwalony następująco:

- 1) wszystkich członków I-jej kat. podzielono na 3 klasy pğ. zarobku;
- 2) nowe wkładki do „Ogniska” obowiązują od poniedziałku, dn. 23 maja;
- 3) zapomogi wypłacane będą bezrobotnym po wpłaceniu 26 wkładek czł. w ciągu 8 tygodni, po wpłaceniu 52 — 12, 104 — 15, 156 — 18, 208 — 21, 260 — 24 tygodnie; następnie za każdy rok należenia i opłacania wkładek po 1 tygodniu dłużej ponad 24 tygodnie;

4) klasy zarobku i świadczeń ustalono w następujący sposób:

Kl. I zarabiający ponad 75 zł., wkładka tyg. 4,50, zapomoga tyg. 18 zł.

Kl. II — zarabiający od 66 — 75 zł., wkładka tyg. 3 zł., zapomoga 12 zł.

Kl. III — zarabiający do 65 zł., wkładka 1,50 zł., zapomoga tyg. 6 zł.

Dopuszczalnym jest należenie do klasy wyższej, a nie niższej.

Dotychczasowe nabyte prawa regulaminowe lokalne wliczone będą do nowej karencji wkładek i świadczeń według powyższej uchwały.

Kol. Wiśniewski ref. p. 5 porz. dz. Popiera wypłacanie w dalszym ciągu zapomóg nadzwyczajnych. „Bezkonkondycyjnym musimy

przyjść z pomocą. Nie możemy ich pozbawić tej małej już obecnie zapomogi. Wypłacanie zapomóg jest naszym moralnem zwycięstwem wobec pryncypałów”. Apeluje do obecnych o nierobienie tu oszczędności i niepozbawianie bezkonkondycyjnych pomocy.

Kol. Zdziechowski i Andrzejak przeciwni są wypłacaniu nadzw. zapomóg. Wyrażają przekonanie, że większość kol. tak myśli.

Kol. Nowakowski jest za płaceniem oprocentowania i wypłacaniem zapomóg. Trzeba liczyć się tylko z tem, kto może płacić. Proponuje opodatkować tylko I klasę podług zarobku w wysokości 2-ch proc.

Kol. Wiśniewski popiera w dalszym ciągu płacenie oprocentowania i stawia wniosek opod.: I kl. w wysokości 4 proc., II — 2 proc., III — 1 proc. od zarobku.

Kol. Zdziechowski stawia wniosek opodatkować wszystkich w wysokości 1% od zarobku.

Kol. Andrzejak stawia wniosek — znieść wogóle oprocentowanie.

Kol. Wiśniewski zarządza głosowanie zgłoszonych wniosków, które dało następujący wynik:

Oprocentowanie w stosunku 2, 4 i 6% od zarobku z dniem 23 maja znosi się. Natomiast z dniem powyższym wszystkich członków obowiązuje oprocentowanie od zarobku (po potrąceniu świadczeń, jak: Kasa Chorych, podatek od dochodu i t. d.) w stosunku 1% dla bezrobotnych, nie mających już praw regulaminowych — według uznania Zarządu Związku.

Kol. Nowakowski referuje postawiony przez siebie na początku zebrania wniosek w sprawie wynagrodzenia Zarządowi za wykonywanie prac biurowych. Wysokość wynagrodzenia określa na 40 zł. tygodniowo, dzielone dla sekretarza i skarbnika, pozostałe mandaty są honorowe. Wniosek swój stawia na czas kryzysu.

W głosowaniu wniosek kol. Nowakowskiego upadł.

Na wniosek kol. Przedmojskiego, z powodu przypadającego w roku bieżącym, 11-go sierpnia, dwudziestoletniego jubileuszu Związku — Ogólne Zebranie uchwaliło obchodzić uroczystość w dniach 14 i 15 sierpnia, oraz wybrano Komitet, składający się z 3 osób.

Kol. Wiśniewski odczytuje wyniki głosowania z podaniem ilości otrzymanych głosów, podanych przez Komisję Skrutacyjną. Do Zarządu wybrani zostali: kol. Wiśniewski K., Przedmojski Wł., Adamczewski Cz., Pietruszewski J., Wieczorek A., Nowakowski A., Benke T., Magalski Wł., Maliszewski J.

WYCIECZKA

Kom. Kult.-Oświatowa Okr. Warszawskiego urzędza w dn. 24 lipca WYCIECZKĘ DO OTWOCKA do Schroniska Drukarzy.

Udział bierze Orkiestra i Chór DrukarSKI. Wyjazd o godz. 8.25 rano z dworca Gdańskiego, powrót o 20.40.

Blizszych informacji udzielają bibliotekarze.

KURSY KALKULACJI ROBÓT DRUKARSKICH

za pomocą korespondencji.

Blizszych szczegółów udziela redaktor „Grafiki Polskiej” R. Mathia, Warszawa, ul. Bednarska 9, tel. 216-54.